

REFLEX

An XX (serie nouă) • nr. 7 – 12 (226 - 231) • iulie - decembrie 2019

Nicovală miniaturală: „PRIMA ÎNTĂLNIRE A INGINERILOR ROMÂNIEI MARI”;
verso: SEPT. 1919 EXCURSIUNE ÎN TRANSILVANIA ȘI BĂNAT
(colecție privată; foto: dr. Dana Antoaneta Bălănescu, Reșița, 8 septembrie 2019)

Colocviile „Reflex”
ediția a XIX-a
20 – 22 iunie 2019

Participanții la Colocviile
Reflex 2019, în Gara
Oravița, la coborîrea din
trenul cu care au străbătut
„Semmering-ul bănățean”
(Anina-Oravița)

(2) Poezia de meditație erotică și sapiențială

Ionuț Caragea, *Iubirea mea abisală*, ed. Fides, Oradea, 2019

Nu cred să existe vreun echivalent pentru Ionuț Caragea, în ceea ce privește productivitatea creației – un campion al prolificității – și tocmai pentru că poetul a petrecut un număr de ani în străinătate, opera sa are nevoie de o analiză detaliată. Câteva zeci de volume de versuri, aforisme și proză, membru al nenumăratelor organizații culturale și un neobosit animator în spațiul virtual – aceasta ar fi, în puține cuvinte – activitatea creatoare a poetului în discuție.

Ionuț Caragea (născut în 1975) este o figură marcantă a spațiului cultural din România, dar și din străinătate unde a fost premiat, iar opera sa a fost analizată de importanți critici și oameni de cultură: în perioada 2009-2019 a primit referințe critice de la acad. Giovanni Dotoli, prof. univ. Jean-Paul Gavard-Perret, iar de la noi s-au pronunțat Ana Blandiana, Ștefan Boberly, Alexandru Cistelecă, Theodor Codreanu, Constantin Cubleșan, Daniel Corbu, Constantin Dram, Constantin Frosin, Ovidiu Ghidirmic, Nicolae Mareș, Adrian Dinu Rachieru și mulți alții. Este apreciat ca unul dintre cei mai atipici și originali scriitori români. Criticul Zenovie Cârlușea observă că Ionuț Caragea este un poet de substanță care, ferindu-și discursul de porozități, excese și futilități specifice douămiismului, tinde către o lirică a esențelor, nu atât prin oralități și referențialități livrești cât prin intuiții și revelații de profunzime, sondând orizonturi metafizice și fantasmatică abisalități. Este cunoscut și în Franța, unde i-au fost publicate mai multe cărți traduse sau scrise direct în franceză, devenind astfel membru al Societății Poetilor Francezi și membru al Societății Poetilor și Artiștilor din Franța. Academicianul Giovanni Dotoli, una dintre personalitățile marcante ale Francofoniei, analizând volumul de poeme "Mon amour abyssal", consideră că Ionuț Caragea "este un poet care onorează România și literatura europeană".

Autorul – poet și rugbist profesionist în egală măsură (în 2003 a emigrat în Canada, unde a continuat să joace rugby, fiind triplu campion al provinciei Québec cu echipa Parc Olympique din Montréal) - este un poliscriptor apreciat, câștigător a multor concursuri de poezie, critică literară, proză scurtă, aforisme. A scris nouă cărți de aforisme în limba română, iar în 2012 a câștigat premiul de creativitate la concursul internațional "Naji Naaman" din Liban, cu aforisme din volumul „Dicționarul suferinței”. Este tradus în engleză, franceză, spaniolă, italiană, arabă, albaneză și a fost numit „Poetul născut pe Google”.

În 2012, sub pseudonimul Snowdon King, publică traducerea în engleză a romanului S.F. „Uezen” la editura americană Wildside Press. Între 2018-2019 publică, la editura Stella-maris din Brest (Franța) două volume de versuri – *Mon amour abyssal*, *Une étincelle dans le couloir des ombres* și un volum de aforisme (*Aphorismes joillis de l'écume des flots*). Creația sa rămâne însă unitară și structurată pe poezia erotică, de meditație melancolică generată de energia biografică și exprimată într-un limbaj poetic amplu, accesibil, de acumulare sapiențială.

Iubirea mea abisală – variantă românească – reia ediția originală amintită mai sus, *Mon amour abyssal*, (Editions Stella-maris, Brest, 2018), carte distinsă cu premiul François-Victor Hugo, oferit de Societatea Poetilor Francezi, cea mai veche și mai prestigioasă societate de poezie din Franța. Universul imaginar contextualizează tema fundamentală a iubirii, însă autorul se integrează meditației asupra textualizării, activându-și imaginația discursivă dincolo de cuvinte: ...*așadar, închide ochii, renunță la cuvinte/ urcă-te în corabia amintirilor ca Noe în arca sa/ și lasă-te dus de curenții universului tău interior/ vei ajunge departe, pe țărmul unei lumi/ în care toate iubirile tale/ se vor întrupa și vor trăi veșnic (Corbaia amintirilor).*

După cum se vede, poetul rămâne fidel tradiției versului românesc, dar în același timp, poate să se afirme

într-o diversitate de specii literare. Poezia de dragoste, astăzi mai puțin cultivată, ocupă universul liric, are chiar o amprentă personalizată prin interferențele textualizante, dominant în context. Dar autorul nu rămâne străin nici de problematica foarte actuală a liricii, cum ar fi tematica apocaliptică.

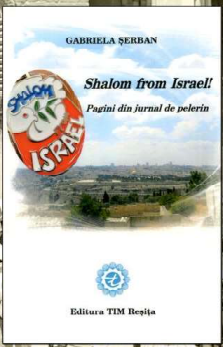
Ca și textualiștii recunoscuți, Ionuț Caragea se apleacă asupra temei „cum se scrie un poem”, ca în *Groparul orb: începutul poemului/ este întocmai ca răsăritul/ iar pagina albă/ o mare misterioasă/ care mă cheamă în adâncuri/ dar umbra mă ține de mână/ -nu te duce încă, lasă primul val/ să se izbească de stâncă// și stâncă seamănă cu inima mea/ o așchie înfiptă în toracele timpului/ un vas fantomă/ și salva/ de puncte de suspensie/ spărgând liniștea// sfârșitul poemului/ este tocmai ca noaptea cea mai lungă/ de care nu vrei să te despați/ în care nu vrei să adormi de teama/ necunoscutului// groparul orb sapă mormântul ultimului cuvânt/ doar păsările mai poartă în tril/ amintirea poemului.*

De remarcat că nu doar iubirea este tema dominantă a textelor, ci și angoasa pe care o generează acest sentiment, exprimată prin interogațiile consecutive, prin muntele de întrebări care se leagă de sufletul pereche numai azi, numai acum, în prezentul etern. Între a fi și a nu fi este locul poeziei, iar textul devine frontul de luptă al cuvintelor: ...*poemul urlă, cuvintele sale înfometate/ încep ca niște fiare/ să-și înfigă colții unele-ntr-altele/ își sfâșie carnea neagră/ își beau sângele/ în inima mea este un cimitir de cuvinte/ în ficat, în intestine, în creier/ peste tot sunt cuvinte/ hrănindu-se cu resturi de cuvinte/ cu măduva silabelor/ scuipând oasele vocalelor și consoanelor/ ultimul cuvânt își linge rănilor/ și se așază la pândă (...)*

Poezia lui Ionuț Caragea, din nefericire mai cunoscută și mai apreciată în străinătate decât la noi, susținută de referințe critice de înaltă credibilitate, reprezintă vârful de creație al generației douămiiste, deși, în fapt, prin pasul făcut, poetul rămâne oarecum izolat de generația sa.

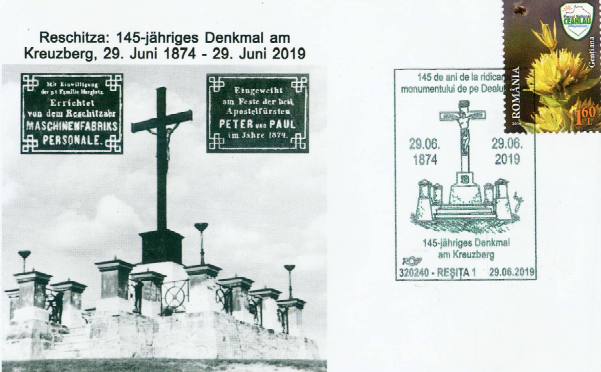
Biblioteca Județeană „Paul Iorgovici” Caraș-Severin
Biblioteca Orășenească „Tata Oancea” Bocșa
Forumul Democratic al Germanilor
din județul Caraș-Severin
Asociația Germană de Cultură și Educație a Adulților Reșița

Prezentare de carte:
Gabriela Șerban,
„Shalom from Israel!
Pagini din jurnal de pelerin”
apărută în anul 2019
la Editura „TIM” din Reșița.

20 noiembrie 2019, ora 16.00,
Biblioteca Germană „Alexander Tietz” Reșița

Reschitz: 145-jähriges Denkmal am
Kreuzberg, 29. Juni 1874 - 29. Juni 2019

Reschitz: 145 de ani de la ridicarea
monumentului de pe Dealul Crucii,
29 iunie 1874 - 29 iunie 2019